

TÝLOVÉ ZABEZPEČENÍ VOJSK PŘI ROZVÍJENÍ ÚTOKU V HLOUBCE

Operace v soudobých podmínkách se vyznačují vysokou manévrovostí, dynamičností a vysokými tempy. Jsou vedeny na široké frontě, do velké hloubky a na samostatných směrech. Vyznačují se vysokou naplněností technikou všeho druhu, a proto týlové zabezpečení vojsk je charakterizováno neobyčejně složitými podmínkami, různorodostí a značným objemem plněných úkolů.

Organizace týlového zabezpečení při rozvíjení útoku v operační hloubce nepříteli musí vycházet z těchto základních ustanovení:

- organizace týlu musí odpovídat plánu operace a úkolům vojsk při rozvíjení útoku,
- vytvořená uskupení sil a prostředků (i jednotlivě nebo po částech působící týlové svazky a útvary) musí zabezpečovat bojovou činnost vojsk i v podmínkách použití zbraní hromadného ničení,
- těžiště úsilí týlu musí být soustředěno na zabezpečení uskupení vojsk, která plní hlavní úkol,
- organizace týlu musí vytvořit podmínky zabezpečující samostatnou činnost příslušného uskupení vojsk, tedy i operačních manévrovacích skupin, vzdušných výsadků apod.,
- týlové zabezpečení svazů musí být organizováno ve prospěch vojsk, která se účastní operace.

Týlové zabezpečení rozvíjení útoku v hloubce nepříteli (včetně zabezpečení OMS a vzdušných výsadků) je jedním ze základních předpokladů splnění stanovených úkolů. Jde o velmi složitou a náročnou činnost, která vyžaduje iniciativní přístup a rozhodnost všech funkcionářů týlu. Vycházíme z toho, že se budou prodlužovat vzdálenosti od zásobovacích prvků týlu (abmz, fbmz, OFTZ,

FTZ] — v mnohých případech bude nutné přistupovat k okamžitému manévru silami a prostředky týlu — a že týl operačně strategického svazu (svazu) bude mít minimální možnost ovlivnit týlové zabezpečení OMS, vzdušných výsadek po zasazení až do doby jejich spojení s prvosledovými jednotkami. Základním požadavkem na týl těchto prvků je vytvoření zásob, které zabezpečují splnění bojového úkolu, v takové výši, aby v hlavních druzích materiálu ke konci plnění úkolu byly 40—50 %.

Důležitým požadavkem, který vyplývá z pohyblivosti a manévrovací schopnosti OMS, je vysoká mobilnost vyčleněných týlových jednotek a útvarů materiálního a zdravotnického zabezpečení. Toho můžeme dosáhnout i rozdělením zásob materiálu na sledy a jejich začleněním od nejnižších stupňů. Tím současně dosáhneme většího rozptylu zásob a současně jejich předsunutím k praporům a plukům zabezpečíme jejich vyšší samostatnost při vedení bojové činnosti.

Týlové zabezpečení OMS a vzdušných výsadek vychází z jejich předpokládaného složení a úkolů, protože jejich nepřetržité a spolehlivé zabezpečení je jednou ze základních podmínek splnění stanovených úkolů.

Pro doplnění spotřebovaných zásob u vojsk OMS a vzdušných výsadek bude nutné vytvořit předem předpoklady, mezi které patří:

- vytvoření zvýšených zásob u vojáka, techniky, vozidel a ve všech skladěch, především na nejnižším stupni. Toto můžeme dosáhnout změnami skladby s novým rozdělením zásob, maximálním využitím prostorů a míst v bojové a ostatní technice k uložení zásob, úpravami na technice k dodatečnému uložení nebo zvýšení vezených zásob a předsunutím zásob na dopravních prostředcích od nadřazeného k podřazenému před zasazením, zejména u OMS,

- zabezpečení přísunu zásob vzdušnou cestou,

- vytvoření zálohy materiálních prostředků na normu pohyblivých zásob (na dopravních prostředcích operačně strategického svazu, svazu) k rychlému doplnění OMS a vzdušných výsadek po splnění úkolu a spojení s hlavními silami,

- využití zásob získaných u nepřítele.

Materiální a zdravotnické zabezpečení OMS a vzdušných výsadek při vedení bojové činnosti v hloubce a zejména odsun raněných řeší týl operačně strategického svazu (svazu).

Doplňování zásob materiálu organizujeme hlavně letecky. Při nasazení prostředků vrtulníkového útvaru můžeme počítat s úsilím dvou, maximálně tří vzletů za 24 h. To umožňuje denně přisunout 200—400 t materiálu a odsunout 600—1200 raněných. V případě nutnosti je možné přepravní kapacitu zvýšit shozem materiálu z dopravních letounů.

Pokud budou k dispozici vhodné přistávací plochy, hlavně při bojové činnosti OMS, bude možné (v krajních případech) využít pro přepravu materiálu a raněných dopravní letouny, zejména na větší vzdálenosti.

Zvýšenou pozornost musíme věnovat ochraně a obraně týlových jednotek a útvarů vzhledem k trvalému nebezpečí napadení týlu pozemními a vzdušnými silami nepřítele.

Při vedení bojové činnosti v hloubce budou týlové útvary a jednotky působit poblíž vojsk, aby byly chráněny před nenadálým útokem pozemního nepřítele a před úderem letectva. K doprovodu (ochraně) dopravních jednotek a zdravotnických odsunových prostředků vyčleňujeme bojové jednotky.

Velení týlu musí operativně reagovat na časté změny situace. Těžiště práce týlových funkcionářů vyčleněných do OMS a vzdušných výsadků soustředíme na přípravné období, kdy bude nutné všestranně připravit a zabezpečit činnost OMS a vzdušných výsadků.

Při vlastní organizaci týlu OMS je účelné rozdělit řídicí orgány týlu na dva sledy. První sled tvoří hlavní funkcionáři, kteří působí v OMS, ostatní zůstávají v sestavě vojsk prvního sledu. Dělení odpovídá požadavku zabezpečení vysoké pohyblivosti OMS, kdy některá technika nestačí stanovenému tempu, a proto se ponechává za vojsky prvního sledu (přívěsy, polní pekárny, ostatní sklady). Jejich řízení zabezpečuje druhý sled TVS.

Nejsložitějším úkolem, který vyžaduje součinnost s druhými vojsky a službami, je zpracování podrobné kalkulace a důsledná organizace zabezpečení OMS materiálem, zejména municí a PHM.

Vezmeme-li v úvahu, že průměrná denní spotřeba munice u vojsk OMS může být 0,3 pp a více, je patrné (již z výše uvedených pohyblivých zásob svazků), že zabezpečení OMS svazku nebude tak problematické. Složitější situace vznikne při zabezpečování vojsk OMS operačně strategického svazu, u které předpokládáme, že povede bojovou činnost v hloubce nepříteli 8—10 i více dnů. Zkušenosti ze cvičení potvrzují, že k posílení této skupiny musíme vyčlenit nejméně 1—2 automobilní prapory s municí. K zabezpečení vrtulníkového útvaru leteckou municí bude třeba vyčlenit pro letištní prapor v OMS operačně strategického svazu dopravní prostředky s kapacitou cca 800 t. Kromě toho bude nutné organizovat vzdušný přísun dělostřelecké, raketometné, tankové, protiletadlové a letecké munice.

Pro zabezpečení činnosti této skupiny PHM má rozhodující význam její složení, vybavení motorovou technikou, hloubka a doba plnění úkolu a požadavek na výši zásob po splnění úkolu.

Manévrový charakter a vysoká tempa po zasazení způsobují, že u vojsk OMS musíme počítat s vyššími hodnotami denní spotřeby PHM, tj. 0,25—0,3 náplně BA a 0,35—0,4 náplně NM. Spotřeba leteckých pohonných hmot bude denně činit 1—1,5 náplně. Z těchto kalkulací tedy vyplývá, že spotřeba PHM skupiny může být 2,5 n BA, 3,5 n NM a LPH 8—15 náplní. To znamená, že bude nutné zvýšit zásoby PHM u vozidel v průměru o 0,3 n a průběžně je doplňovat. Doplnění PHM vzduchem můžeme plánovat jen tehdy, bude-li ohroženo splnění stanoveného úkolu. K zabezpečení činnosti OMS a vrtulníkového útvaru LPH bude nutné posílit skupinu operačně strategického svazu 1—2 cisternovými prapory. Využití kořistních zásob PH je možné předpokládat, ale nemůžeme s nimi kalkulovat.

Vysoká tempa bojové činnosti OMS vytvářejí nepříznivé podmínky pro přípravu a výdej teplé stravy. Proto stravování zabezpečíme konzervovanými, eventuálně předpřipravenými potravinami. Denní spotřeba proviantu může činit v průměru $\frac{1}{2}$ konzervové dávky a $\frac{1}{2}$ denní dávky potravin. Pro zabezpečení boje OMS na dobu 8—10 dnů (kdy zásoby po splnění úkolu mají být ve výši 50 % pohyblivých zásob) bude třeba 12—14 dávek potravin, z toho 7—9 konzervovaných a zbytek předpřipravených potravin. K zabezpečení toho musíme zvýšit zásoby asi o 4 dávky (především konzervové).

Připravu teplé stravy zabezpečíme především v polních automobilních kuchyních (POKA-3) a využitím POKA-50. Zkušenosti potvrzují, že ze sestavy vojsk musíme vyloučit přívěsné kuchyně PK-60, vojskům vydat lihové vaříče se záso-

bou suchého lihu k individuálnímu ohřívání stravy, čaje a DIKACID k individuální dezinfekci vody.

Manévrovost, mobilnost a samostatnost OMS do značné míry ovlivní podmínky jejího zdravotnického zabezpečení. Nejsložitější situace vznikne v léčebně odsunové oblasti vzhledem ke ztíženým podmínkám pro rozvíjení etap odborné lékařské pomoci a nemožnému odsunu raněných do nemocničních základů.

Zdravotnické etapy budou přemísťovány skoky a pomoc bude poskytována za krátkých přestávek (většinou v době přestávek v bojové činnosti), které budou vynuceny např. ošetřováním techniky, výdejem stravy, odpočinkem apod. Rozvíjet je budeme jen zčásti, v sestavě vojsk OMS, v místech vhodných pro přistávání vrtulníků nebo leteckého přisunu materiálu. V průběhu rychlého postupu budou rozvíjeny dočasně, aby neztratily kontakt s vlastními vojsky. Po dosažení určitého prostoru budou zásady zdravotnického zabezpečení OMS odpovídat zabezpečení obranného boje nebo boje v obklíčení.

Zdravotnické ztráty budou proměnlivé, rozložené do značné prostorové a časové šíře. V období rychlého postupu můžeme předpokládat průměrné denní zdravotnické ztráty 3–5 %, při boji se zálohami nepřítel 6–10 i více procent. Při vážnutí odsunu raněných do nemocniční základny je nebezpečí zvýšení počtu nenávratných ztrát osob. Rozsah zdravotnické pomoci bude vymezen taktickou situací, od poskytování zúžené neodkladné pomoci až po opatření odborné lékařské pomoci v plném rozsahu a některá opatření specializované lékařské pomoci, např. u raněných do hlavy apod., v případě narušení odsunu raněných na 24 hodin i déle. Odsuny raněných na etapy specializované lékařské pomoci bude možné často uskutečňovat jen vzdušnou cestou.

Samostatnost OMS vyžaduje v přípravném období posílit zdravotnickou službu vyčleněných vojsk zdravotnickým personálem, materiálem a technikou z posilových skupin specialistů a záložních zdravotnických oddílů velitelství nemocničních základů. Ze zdravotnického materiálu jde především o materiál zvláštního určení v soupravách. Předzásobení krví je možné jen na 1–2 dny, proto je nutné zdravotnické etapy skupin posílit značným množstvím náhradních roztoků. Odsunové prostředky můžeme posílit zdravotnickými automobily z abzpr (včetně autobusů i nákladních automobilů se soupravami DRNA).

Týlové zabezpečení **vzdušných výsadek** uskutečňujeme obdobným způsobem. Přesto se vyskytují dílčí odlišnosti ve všestranném zabezpečení vyčleněných vojsk.

Týl vzdušného výsadku rozdělíme na dvě části. Do první části, která bude vysazena, doplníme nařízené zásoby materiálu, zdravotnické prostředky a nejnütnější týlovou techniku (podle možností i dopravní prostředky), s důrazem na úplné zabezpečení jednotlivců výstrojí, výzbrojí, municí, proviantem a ochrannými prostředky jednotlivce a na zabezpečení zvýšených zásob (munice, ženijní munice a trhavin). Tyto zásoby a nejnütnější týlovou techniku, určenou pro padákový výsadek, balíme do padákových kontejnerů a připravíme pro shoz na padácích.

Druhou část týlu tvoří zbývající zásoby materiálu, dopravní technika a zdravotnické prostředky, které nejsou vysazovány se vzdušným výsadem. Tato část je doplňována potřebnými zásobami a začleňována do týlu určeného útvaru provosledového svazku na směr činnosti vzdušného výsadku.

Po vysazení týlu vzdušného výsadku rozvineme uprostřed bojové sestavy na skrytém místě, aby byla zabezpečena jeho ochrana a obrana. Obvaziště rozvíjíme poblíž velitelského stanoviště.

Vzdušný přísun zásob a odsun raněných před sloučením s vlastními vojsky bude uskutečňován jen výjimečně.

Po sloučení obou částí týlu budou doplněny zásoby materiálu a odsunuti ranění.

Při vedení bojové činnosti spotřebuje vzdušný výsadek značné množství munice. Výsadek v síle padákového výsadkového praporu bude mít zpravidla spotřebu 2—2,5 pp munice pro ruční zbraně a 1—1,5 pp pro protitankové zbraně. Celková hmotnost může dosáhnout 70—90 tun munice. To předpokládá její složení v bojových výdejních na zem.

Motorovou techniku, která je zařazena do vzdušného výsadku, je nutné doplnit před zasazením a vytvořit zvýšené zásoby PHM v baňkách. Průměrná denní spotřeba může činit 0,15 n BA a 0,15—0,2 náplně NM. U operačně taktických výsadků to představuje (při vedení bojové činnosti 1—2 dny) spotřebu 0,15 až 0,3 n BA a 0,3—0,4 n NM. V případě, že má výsadek zvýšené zásoby u techniky, není nutné vytvářet sklad PHM. U operačního výsadku (při vedení bojové činnosti 3—5 dnů) můžeme předpokládat spotřebu 0,45—0,75 n BA a 0,75—1,0 n NM. Tuto spotřebu nahradíme z vlastních skladů ve výši 0,25 n BA a 0,4 n NM. I když nebude sklad PHM vyvezen, může výsadek s vytvořenou náplní PHM a zvýšenými zásobami u techniky úkol splnit.

Stravování vzdušných výsadků bude zpravidla uskutečňováno kombinací teplé a studené stravy. V závislosti na době plnění bojových úkolů výsadku je nutné plánovat vysazení přívěsných polních kuchyní (1—2 krby s termosy pro padákový výsadkový prapor) a zásob proviantu na 3—4 dny. Ve složení proviantu bude převažovat maso v konzervách, předpřipravené příkrmy, sušená zelenina, 75 % náležitosti čerstvého chleba a 25 % náležitosti sucharů.

Hmotnost 1 ddp výsadkového pluku je 2,4 tuny a výsadkového padákového praporu 0,5 tuny.

Zdravotnické zabezpečení vzdušných výsadků musí poskytovat pomoc raněným, jejich umístění a ukrytí do doby sloučení výsadku s pozemními silami. Podle potřeby a situace je nutné posilovat organická obvaziště vzdušných výsadků zejména operačně převazovým blokem a potřebným zdravotnickým materiálem.

Rozsah zdravotnické pomoci bude nutné rozšířit o všechny úkony, které dovolí personální a materiální vybavení obvazišť. Pozornost je nutné věnovat především vyčlenění raněných, kteří se po poskytnutí zdravotnické pomoci mohou vrátit ke své jednotce a rozdělení raněných do skupin podle naléhavosti dalšího odsunu, který se uskuteční po sloučení s pozemními vojsky, výjimečně s využitím vzdušných prostředků, a jejich umístění a ukrytí.

Materiální a zdravotnické zabezpečení rozvíjení útoku v hloubce s využitím operačních manévrovacích skupin a vzdušných výsadků bude velmi náročné na řízení a velení. Bude vyžadovat rychlé rozhodování, manévry zásobami materiálu k včasnému a úplnému zabezpečení činnosti OMS a vzdušných výsadků.

Hlavní pozornost věnujeme doplňování zásob materiálu, poskytování zdravotnické pomoci a řešení včasného odsunu raněných.